

РЕШЕНИЕ

№ 20082

гр. София, 05.12.2023 г.

В ИМЕТО НА НАРОДА

СОФИЙСКИ РАЙОНЕН СЪД, 65 СЪСТАВ, в публично заседание на шестнадесети октомври през две хиляди двадесет и трета година в следния състав:

Председател: ПОЛИНА ЛЮБ. АМБАРЕВА

при участието на секретаря ЗОРНИЦА ЛЮДМ. ПЕШЕВА
като разгледа докладваното от ПОЛИНА ЛЮБ. АМБАРЕВА Гражданско дело № 20221110163207 по описа за 2022 година

Производството по делото е образувано по искова молба на Х. Д. Т.,ЕГН : ***** , с която против „Акаунта“ЕООД,ЕИК : 200540525 са предявени обективно кумулативно съединени искиве ,с правно основание **чл.344,ал.1,т.1 от КТ** – за признаване на уволнението,извършено със Заповед № 04/13.10.2022год. за незаконно и неговата отмяна ,предвид ,че трудовото правоотношение между страните е прекратено ,на основание чл.327,ал.1,т.2 ,пр.1 от КТ; с правно основание **чл. 221,ал.1 от КТ** да бъде осъден ответника да заплати сумата в размер на **6160,14лв.**,обезщетение в размер на брутното трудово възнаграждение за срок на предизвестие/два месеца/,ведно със законната лихва от датата на депозиране на исковата молба 21.11.2022год.,до окончателното ѝ заплащане ;с правно основание **чл.226,ал.2,вр. ал.3 от КТ** за заплащане на сумата в размер на **2 772,07лв.**,представляваща обезщетение за незаконно задържане на трудовата книжка на ищцата ,след като трудовото ѝ правоотношение е било прекратено ,считано от 06.10.2022год. до 04.11.2022год., ведно със законната лихва от датата на депозиране на исковата молба 21.11.2022год.,до окончателното ѝ заплащане, **както и в условията на евентуалност ,ако съдът не уважи горните искиве** ,на основание **чл.344,ал.1,т.1 от КТ** - за признаване на уволнението на ищцата за незаконно и същото да бъде отменено ,поради неспазване на процедурата по чл.193 от КТ ,като на основание **чл.344,ал.1,т.3 вр. чл.255,ал.1 от КТ** ответникът да заплати сумата в размер на **1563,23лв.**,представляваща обезщетение за оставането ѝ без работа ,поради уволнението ,за периода от 13.10.2022год. до 01.11.2022год.,вкл., ведно със законната лихва от датата на депозиране на исковата молба 21.11.2022год.,до окончателното ѝ заплащане.

В исковата молба ищцата, излага твърдения, че между страните е съществувало валидно трудово правоотношение по силата на трудов договор № 24/14.02.2022 г., като е заемала длъжността „старши счетоводител“.Твърди ,че на 06.10.2022год. е прекратила едностранно трудовото си правоотношение с работодателя ,връчвайки му изрично заявление за това ,на основание 327,ал.1,т.2,пр.1 от КТ,предвид забавено изплащане на трудовото възнаграждение за месец септември 2022год.

Изложени са твърдения, че трудовият договор е прекратен с получаване на уведомлението от работодателя, като въпреки това на 13.10.2022год. на ищцата била връчена Заповед № 04/13.10.2022год.,с която ѝ било наложено дисциплинарно наказание „уволнение“ за нарушение на трудовата дисциплина на чл.187,ал.1,т.1,пр. 3 от КТ – отсъствие от работното място/неявяване на работа ,както и неизпълнение на възложената работа за клиент „Иновастор Интернешънъл“ООД за месеците юли и август 2022год.

Твърди и че налагането на дисциплинарното ѝ наказание е незаконосъобразно ,тъй като заповедта за налагането му не съдържа задължителни реквизити,не е налице фактическо основание и същата не е мотивирана.Навеждат се доводи и за нарушение на чл.193 от КТ ,тъй като не ѝ била дадена възможност да даде обяснения,както и че наложеното наказание не съответства на нарушенията /чл.189 от КТ/. По същество твърди ,че не е извършила вменените ѝ дисциплинарни нарушения.

Ищцата сочи ,че на 04.11.2022год. ѝ е била връчена трудовата книжка ,в която било посочено основание за прекратяване на трудовия договор – чл.330,ал.2,т.6 от КТ с дата на прекратяване 02.11.2022год. като твърди ,че няколкократно е поканила работодателя ,както да издаде нарочна заповед ,с която да констатира прекратяването на трудовия и договор и да впише действителното на основание за това в трудовата ѝ книжка - чл.327,ал.1,т.2,пр.1 от КТ.

Предвид изложеното, отправя молба до съда да признае уволнението за незаконно и да го отмени, предвид, че трудовото правоотношение е прекратено на основание чл. 327, ал. 1, т. 2, пр.1 КТ . Отправя искане работодателят да бъде осъден да заплати на ищеца сумата в размер на 6160,14 лева, представляваща обезщетение за неспазен срок на предизвестие в размер на brutното трудово възнаграждение за два месеца като сочи ,че последното brutно трудово възнаграждение ,за месеца,предхождащ уволнението е това за м.септември 2022год. ,което е в размер на 3080,07лв. Също така моли съда да осъди ответника да ѝ заплати и обезщетение за незаконното задържане на трудовата ѝ книжка ,за периода 06.10.2022год. до 04.11.2022год.

В условията на евентуалност, ако съдът признае уволнението за незаконно, но поради неспазване на дисциплинарната процедура и установяването на извършването на дисциплинарни нарушения , моли ответникът да бъде осъден за заплати на ищеца сумата в размер на 1563,23 лева, представляваща обезщетение за времето, в което ищцата е останала без работа в периода от 13.10.2022год. до 01.11.2022 г. Претендира разноски.

В отговора на исковата молба, ответникът „Акаунта“ЕООД,ЕИК : 200540525 оспорва предявените искове по основание и размер. Оспорва ,че ищцата,преди връчването ѝ на заповедта за налагане на дисциплинарно наказание е прекратила надлежно едностранно трудовото си правоотношение ,тъй като оспорва да е отправено,съответно да е получено писмено заявление за това.Оспорва и че изобщо е било налице основание за едностранното прекратяване на трудовото правоотношение от ищцата ,на твърдяното основание чл.327,ал.1,т.2 от КТ.Оспорва и твърденията на ищцата за забава в оформяне и връчване на трудовата ѝ книжка като твърди ,че след връчването на заповедта за уволнение чрез ЧСИ на 01.11.2022год. същата била търсена многократно ,за да се яви за получаването ѝ,като сама се е поставила в забава.Излага твърдения, че извършеното от ищцата едностранно прекратяване на основание чл. 327, ал. 1, т. 2 КТ представлява хипотеза на „злоупотреба с право“, с което е целяла да избегне налагането на дисциплинарно наказание.

Сочи ,че заповед № 04/13.10.2022год. е правилна и законосъобразна,спазени са сроковете и изискванията на КТ,нарушенията били установени въз основа на писмени протоколи за отсъствието и докладва записка,поискани са обяснения ,във връзка с констатираните нарушения ,на основание чл.193 от КТ ,но ищцата била отказала да даде .Счита и че тежестта на нарушенията съответства на поведението на служителя.Оспорва и претенцията по чл.344,ал.1,т.3 от КТ по основание и размер ,предвид ,че заповедта е

върчена на ищцата на 01.11.2022год. и липсват данни тя да е останала без работа .

Съдът, като прецени събраните по делото и относими към разрешаване на спора доказателства във връзка с доводите и съображенията на страните, приема за установено от фактическа страна следното:

Между страните не е спорно, а и от ангажираните писмени доказателства се установява, наличието на трудово правоотношение между Х. Д. Т., ЕГН : ***** и „Акаунта“ ЕООД, ЕИК : 200540525, по силата на трудов договор № 24/14.02.2022 г., като е заемала длъжността „старши счетоводител“, считано от 15.02.2022год. , със срок на изпитване от шест месеца, уговорен в полза на работодателя.

С чл.6, т.1 от договора страните са уговорили ,че работодателя ще изплаща на служителя месечно брутно трудово възнаграждение в размер на 3080,07лв. и допълнително възнаграждение за трудов стаж и професионален опит, определено съгласно Вътрешните правила за организацията на работната заплата в дружеството и Наредбата за структурата и организацията на работната заплата, а именно 0,6% за всяка година ,която се признава за трудов стаж и професионален опит за съответната позиция. Възнаграждението е определено при нетна месечна заплата от 2 400 лв.

Съгласно чл.6, т.3 ,уговореното трудово възнаграждение се изплаща от работодателя на служителя всеки месец до петия ден на следващия месец в банкова сметка ,посочена от служителя или в брой.

Уговорено е и прекратяването на договора /чл.12/ ,от която и да е от страните с писмено предизвестие от два месеца ,без предизвестие – по взаимно съгласие ,оформено писмено и в предвидените в КТ случаи.

Видно от Вътрешните правила за работната заплата в Акаунта ЕООД в сила от 01.04.2022год. ,представени от Акаунта ЕООД с отговора в раздел VII ,работните заплати се изплащат до 10 число на месеца ,следващ месеца за който се отнасят. Когато датата за изплащане се падне в почивни или празнични дни заплатите се изплащат н първия работен ден след почивния ден или празничния ден. Плащането на работната заплата е по банков път по посочената банкова сметка от служителя. Или в брой от касовата наличност.

Представени са от ИА „ГИТ“ заверени копия от документи ,представени от Дирекция „ИТ“ като част от тях са и Вътрешните правила за работната заплата в Акаунта ЕООД в сила от 01.04.2022год. ,в които в раздел VII е предвидено ,че ,работните заплати се изплащат до 05 число на месеца ,следващ месеца за който се отнасят. Когато датата за изплащане се падне в почивни или празнични дни заплатите се изплащат н първия работен ден след почивния ден или празничния ден. Плащането на работната заплата е по банков път по посочената банкова сметка от служителя. Или в брой от касовата наличност.

От представените с исковата молба преводни нареждания се установява ,че трудовото възнаграждение на ищцата е заплащано по банков път ,като от преводно нареждане от 06.10.2022год. ,13,45,18 часа е видно ,че по банковата й сметка е преведена сумата от 2011,60лв. ,с посочено основание „заплата за м.09.2022год.“.

На 06.10.2022год. 09,01,28ч. Х. Т. е изпратила по електронна поща от личния си имейл до получател с имейл M.karagiozova@accounta.bg Уведомление за напускане по чл.327 ,за което е поискала да получи входящ номер и да й бъде попълнена трудовата книжка ,а на 24.10.2022год. е изпратила и електронно съобщение ,с което е отново е поискала оформяне на трудовата й книжка.

Съгласно заключението на вещото лице Н.Х. по СКТЕ,което съда приема изцяло като неоспорено по делото и небудещо съмнение ,и двете електронни съобщения са успешно обменени на дати 06.10.2022год. в 09,01,28ч ,ведно с два прикачени файла и на 24.10.2022год. Подателя е Х. Т. ,а мейл адрес M.karagiozova@accounta.bg е част от адреса на пощенски сървър accounta.bg ,като след проверка в регистрите за собственост url адрес

accounta.bg ,неактивен към настоящия момент бил регистриран на фирма с данни Акаунта ЕООД ,ул.Три уши 8,ет.5 ,София.

Със Заповед № 04/13.10.2022год. ,на основание чл.330,ал.2,т.6 вр. чл.186 от КТ е наложено на ищцата Х. Д. Т. дисциплинарно наказание „уволнение“ и е прекратено трудовото й правоотношение ,поради извършване на нарушение на трудовата дисциплина ,както следва : 1.Отсъствие от работното място в работно време /неявяване на работа ,което представлява нарушение на чл. 187,ал.1,т.1 ,пр. трето от КТ ,какво следва на 06.10.2022год.,преждевременно напуснала работното място около 11,00ч; на 07.10.2022год. ,неявяване на работа ; на 10.10.2022год. – неявяване на работа. 2.Неизпълнение на възложената работа :за клиент „Иновастор Интернешънъл“ООД за месеците юли и август 2022год.

Прието е за безспорно и ненуждаещо се от доказване обстоятелството ,че Заповед № 04/13.10.2022 г. за налагане на дисциплинарно наказание уволнение е получена от Борислава Христова Т., майка на ищцата Х. Д. Т. ,чрез куриер на „Еконт“ на 25.10.2022 г.

Представена е и докладва записка от 01.09.2022год. до управителя на Акаунта ЕООД ,в която се изложени констатации за неизпълнена работа по осчетоводяване на счетоводни документи на клиент Иновастор Интернешънъл ООД ,за което е отговаряла старши счетоводител Х. Т. в периода 01.06.-31.08.2022год.

Приложени са и констативни протоколи № 1/06.10.2022год. ,№ 2/07.10.2022год. и № 3 /10.10.2022год. ,в които е посочено ,че служителката не се е явила на работа на посочените дати.

Съгласно Искане относно предоставяне на обяснения във връзка с нарушения на трудовата дисциплина от 10.10.2022год. ,от Х. Д. Т. са поискани на основание чл.193,ал.1 от КТ в срок до 12.10.2022год. да представи писмените си обяснения по повод – неявяване на работа в течение на два и повече последователни дни – 06.10.2022год. и 07.10.2022год. и до настоящия момент ,както и неизпълнение на възложената работа : „Иновастор Интернешънъл“ООД ,като е посочено ,че искането е било получено при отказ ,за което са се подписали двама свидетели .

От справка от НАП,ТД София от 20.07.2023год. се установява ,че Акаунта ЕООД е депозирало Уведомление за прекратяване на трудовите правоотношения с Х. Т. на 02.12.2022год. ,с основание чл.325,ал.1,т.1 от КТ ,което на същата дата е коригирано на чл.330,ал.2,т.6 от КТ.А съгласно справка от 04.04.2023год. за актуално състояние на действащи трудови договори на Х. Д. Т. се установява ,че на 23.09.2022год. е регистриран трудов договор с друго дружество.

С Декларация Борислава Христова Т. в качеството си на пълномощник е декларирила ,че е получила трудовата книжка на Х. Т. на 04.11.2022год. като е представено и Пълномощно от Х. Д. Т. от 03.11.2022год. ,с което е упълномощила същата да я представлява пред Акаунта ЕООД.

От представеното по делото копие от Трудова книжка на Х. Д. Т. ,справка с оригинала на която бе извършена в с.з. ,се установява ,че от Акаунта ЕООД е налице поставен правоъгълен печат с отбелязване за прослужено време от 15.02.2022год до 02.11.2022год.

Налице е и ново вписано обстоятелство след прекратяването ,а именно от 02.11.2022год. ,постъпване на работа при нов работодател .

По делото са снети и гласни доказателства.

Разпитан в качеството на свидетел Н. Николов сочи ,че не е в трудовоправни отношения с ответника ,а е консултант и е пълномощник на управителя.Сочи ,че на 06.10.2022год. присъствал на разговор между ищцата и управителя ,като същата била недоволна от работата ,твърдяла ,че заплащането й било забавено.След което към 11,00часа

напуснала и конкретния ден свидетеля повече не я видял.

Сочи ,че по време на срещата не може да посочи да са се обсъждали дисциплинарни нарушения ,като твърди за вътрешна дискусия ,около месец преди това като управителя бил коментирал „Иноватор интернешънъл“ ЕООД и неизпълнена работа,били посочени нередности,забавания в нейната работа.

Твърди също така ,че било изготвено от управителя писмено искане за обяснения ,като той се обадил на ищцата ,за да я уведоми ,но тя заявила ,че не може да дойде преди 12.10.2022год. ,тъй като работела на друго място.На 12.10.2022год. същата дошла в след 18,00часа свидетеля ѝ връчил на тази дата искането за обяснения ,при отказ ,а така същата заявила ,че няма да дава обяснения.

Св.Силвия Атанасова Саваджиева сочи в показанията си ,че е заемала при ответника длъжността „оперативен счетоводител“ като изпълнявала и дейности по ТРЗ – подготвяла ведомости и подаване на декларации към НАП.Сочи ,че не е приемала документи във връзка с трудовоправните отношения със служителите ,а това се правело от управителя след което се отправяли към счетоводството за обработка.

На 06.10.2022год. била на работа ,като сочи ,че Х. не и е оставяла документи за прекратяване на трудовите си отношения и трудовата си книжка.Не помни да е казвала на Х. да изпрати уведомление за прекратяване на Мартина на имейл,а така също твърди ,че ищцата не била предоставила трудовата си книжка при започване на работа,въпреки и че по-късно същата била изисквана. Соци ,че ѝ е известен служебния имейл адрес на управителя ,като сочи ,че общувала с нея именно чрез имейл по служебни въпроси.

Твърди ,че трудова книжка била представена през м. 10.2022год.,по –скоро първата половина на месеца ,но не може да посочи дата,а заявява общо „През м.10.2022 г. тя я представи, когато вече си тръгна“.Сочи ,че е оформила трудовата ѝ книжка на 02.11.2022год.,когато ѝ било казано ,че заповедта за дисциплинарно уволнение била връчена чрез ЧСИ.Също така тя подала и документите към НАП.Сочи ,че трудовата книжка била взета от майката на Х. след 02.11.2022год. ,на 04.11.2022год.

На 06.10.2022 г. Х. дошла на работа ,след като преди това била в болничен и същия ден се видяла с управителката ,казала ,че иска да си тръгне ,не и харесвала работата ,след което около 11-12 часа напуснала офиса и не се върнала повече ,а следващите дни не се явявала на работа като били оформяни протоколи затова.

На 12.10.2022год. тя дошла в офиса към 18,00 часа,казала ,че работи на друго място ,поискано ѝ било писмено обяснение ,но тя отказала да подпише искането. Соци ,че е търсила Христана да си получи трудовата книжка и тъй като последната била възпрепятствана ,свидетелката и обяснила ,че следва да изпрати човек с пълномощно,като след 1-2 дни след трудовата ѝ книжка.

Сочи ,че съгласно вътрешните правила за работната заплата , трудовите възнаграждение се заплащали до 10 число на следващия месец.

Св.Борислава Христова Т. ,която е майка на ищцата сочи ,че ѝ са известни обстоятелствата относно нейното напускане на работа , повод за което бил некоректното заплащане на работната заплата ,като твърди ,че заплащането винаги закъснявало.Сочи ,че на 006.10.2022год. била с дъщеря си тъй като работела наблизо ,като тя носела уведомление за едностранно прекратяване на трудовите си отношение с ответника ,както и трудова книжка.След това последната ѝ казала ,че не ѝ били дали входящ номер на уведомлението и Силвия ѝ препоръчала да го пусне по имейл на г-жа Карагьозова.Твърди ,че била оставила уведомлението и трудовата си книжка в офиса.Известен ѝ бил и имейла на управителя на Акаунта ЕООД Мартина Карагьозова ,която ползвала martina.karagiozova@akaunta.bg. Соци ,че посетила офиса на 04.11.2022 г. , за да получи нейната трудова книжка,за което била уведомена от Силвия ,която ѝ казала да отиде на тази дата след 16,30часа. Оформили

протокол за датата на която получила трудовата книжка на дъщеря ѝ.

Св.Анелия Илиева Желева сочи ,че от 01.04.2019год. работела като счетоводител ,но била в облигационни отношения с ответника.Познавала Х. като сочи ,че лятото на 2022год. не могла да изготви междинни финансови отчети на клиент, тъй като се оказало ,че има недовършени работи преди 2-3 месеца.За тази работа отговаряла Х..Не били изработени банкови документи и начислявани заплати .За това изготвила докладна записка ,след което ѝ било възложено да направи по-подробна проверка.Били установени и други пропуски ,а след един месец Х. напуснала ,като свидетелката свършила работата. Нарушенията на фирма „Иновастор интернешънъл“ ЕООД установихме през началото на м.09.2022 г. Не може да посочи дали Х. е била известена за тази докладна записка като спорен нея на срещата на 06.10.2022 г. докладната записка не била коментирана.

При така установеното от фактическа страна съдът възприе следните правни изводи:

Предявен е от ищеца главен иск ,за признаване на уволнението,извършено със Заповед № 04/13.10.2022год. за незаконно и неговата отмяна ,предвид ,че трудовото правоотношение между страните е прекратено ,на основание чл.327,ал.1,т.2 ,пр.1 от КТ;

Следователно спорен между страните е преюдициалният въпрос, дали ищецът надлежно и законосъобразно е упражнил потестативното си право да прекрати едностранно трудовото правоотношение на основание чл. 327, ал. 1, т. 2 КТ.

От събраните по делото доказателства се установява, че ищецът е в безсрочно трудово правоотношение с ответника, след като е изтекъл шестмесечния изпитателен срок.Правоотношението е прекратено с достигането на едностранното волеизявление на работника до работодателя на основание чл. 327, ал. 1, т. 2 К, поради неплащане на уговореното трудово възнаграждение в срок.

Съгласно константата практика на ВКС за да се прекрати договора на основание чл. 327, ал. 1, т. 2 КТ от работника, е необходимо обективно да е налице забава в плащането на трудовото възнаграждение. Законът не определя минимален срок на забавата, не изисква и вина на работодателя. Във всички случаи, когато обективно е налице забава на задължението на работодателя по чл. 128 КТ, работникът има право да прекрати трудовото правоотношение без предизвестие като отправи до работодателя писмено едностранно изявление. Прекратяване на трудовия договор без предизвестие настъпва от момента на получаване на писменото изявление. (Решение № 266 от 5.06.2007 г. на ВКС по гр. д. № 1416/2004 г., ГК, II г. о; Решение № 173 от 7.07.2016 г. на ВКС по гр. д. № 5962/2015 г., IV г. о., ГК.)

Разпоредбата на чл. 335, ал. 2, т. 3 от КТ не поставя момента на прекратяване на трудовия договор в зависимост от това, дали фактически е налице основанията за прекратяване на трудовия договор. Като връчването на заповедта за прекратяване на трудовото правоотношение, издадена от работодателя, автоматично води до прекратяване на трудовото правоотношение, независимо от това дали са били налице посочените в нея основания за уволнение, така и писменото изявление на работника за прекратяване на трудовото му правоотношение на някое от основанията по чл. 327, ал. 1 от КТ води до автоматично прекратяване на трудовото правоотношение, независимо от това дали е налице посоченото в изявлението на работника или служителя основание, аргумент от чл. 355, ал. 2, т. 3 КТ. (Решение № 289 от 18.11.2014 г. на ВКС по гр. д. № 1289/2014 г., IV г. о., ГК;

Следователно за да бъде надлежно и законосъобразно упражнено потестативното право, регламентирано в чл. 327, ал. 1, т. 2 КТ, е необходимо кумулативното наличие на две предпоставки: едностранно волеизявление на работника или служителя, което следва да достигне до работодателя и наличието на обективно състояние на забава за плащане на трудово възнаграждение, което следва да съществува към момента на обективиране на

волеизявлението.

В случая съдът приема ,че на 06.10.2022год. 09,01,28ч. Х. Т. е изпратила по електронна поща от личния си имейл до получател с имейл M.karagiozova@accounta.bg „Уведомление за напускане по чл.327 „за което е поискала да получи входящ номер и да ѝ бъде попълнена трудовата книжка .

Съобразно неоспореното заключение на вещото лице ,това електронно съобщение е било успешно обменено ,ведно с два прикачени файла като подател е Х. Т. ,а имейла на получателя е част от адреса на пощенски сървър accounta.bg .Впрочем ,че е спорно ,че имейла на получателя е именно на управителя на ответното дружество.

Основното възражение на ответника е че подаването на уведомлението ,чрез посочения имейл не отговаря на изискването на закона ,в частност на чл.327,ал.1 от КТ ,уведомлението да е отправено писмено.

Съдът счита ,че в случая това е извършено с постъпване на уведомлението на електронната поща на управителя на дружеството-работодател . Съгласно § 11 от ДР на Закона за електронния документ и електронните удостоверителни услуги / ЗЕДЕУУ/ "електронна поща" е съобщение във вид на текст, изпратено чрез обществена електронна съобщителна мрежа, което може да бъде съхранено в нея или е получено в крайното оборудване на получателя.

От събраните доказателства се установява, че страните са възприели с конклюдентни действия този начин за взаимните уведомления, които разменяни и по други поводи ,напр. от св.Силвия Саваджиева . Съгласно чл. 4 от ЗЕДЕУУ автор на електронното изявление е ФЛ, което в изявлението се сочи като негов извършител, а негов титуляр е лицето, от чието име е извършено.

Предвид изложеното по-горе съдът приема, че уведомлението на ищеца за прекратяване на трудовия му договор с насрещната страна е валидно и е доказано получаването му от работодателя.

Макар представеното по делото уведомление да не е подписано, при доказаното му изпращане чрез електронната поща то представлява електронен документ по смисъла на чл. 3, ал. 1 от ЗЕДЕУУ, който се счита подписан при условията на чл. 13, ал. 1 от визирания закон. За обикновен електронен подпис, с какъвто страните са изпращали кореспонденцията помежду си по електронната поща, се счита всяка електронна информация, добавена или логически свързана с електронното изявление за установяване на неговото авторство.

Така в решение по гр. д. № 3715/2013 г., IV г. о. на ВКС по материалноправния въпрос за правното значение на електронното съобщение е прието ,че освен ,че електронната поща, когато е изпратена чрез Интернет и съдържа изявление с гражданскоправно значение, съставлява електронен документ по смисъла на чл. 3, ал. 1 ЗЕДЕУУ. ,по силата на чл. 10, ал. 1 ЗЕДЕП електронната поща се счита получена най-рано с постъпването ѝ в посочената от адресата информационна система, а най-късно - с изтеглянето ѝ от адресата от системата, в която е постъпила. Конкретно за електронната поща, това означава, че релевантният момент за преценка на последиците от изявлението, е получаването на пощата - т. е. с постъпването ѝ в посочената от адресата информационна система, ако не е посочил конкретна информационна система - с постъпването ѝ в която и да е информационна система на адресата, а ако адресатът няма информационна система - с изтеглянето ѝ от адресата. Без значение кога е отворено съобщението, съдържанието му се счита узнато от адресата от датата на постъпването, съответно изтеглянето на електронния документ /Определение №39/14.01.2020год. ВКС,гр.д.№2894/2019год. IIIг.о./.

Ето защо ,съдът приема , че отправеното от служителя уведомление по електронната поща на ел. адрес на управителя на ответното дружество удовлетворява изискванията за писмена форма на документа, а с постъпването му на 06.10.2022год. в информационната

система на адресата съдържанието на документа следва да се счита узнато от работодателя (вкл. и от заглавието на писмото).

Преобразуващото право на работника да прекрати едностранно правоотношението се поражда, когато работодателят е в забава, независимо дали забавата е обхванала продължителен период от време или е траела само ден.

От представения трудов договор се установява, че падежът на задължението за плащане на трудовото възнаграждение е до 05 число на следващия месец ,като следва да се счита ,че страните са обвързани от уговорките в този трудов договор ,до съответното му изменение ,за което не се твърди.

Възражението на ответника ,че съгласно приетите от него Вътрешни правила за работната заплата падежа е до 10 число на месеца ,освен ,че не обвързва ищеца ,тъй като няма доказателства тези правила да са му били известени,е неоснователно и предвид ,че в представените Вътрешни правила за работната заплата в Акаунта ЕООД ,в сила от 01.04.2022год.,предоставени на контролните органи във връзка с извършваната от тях проверка ,е прието ,че същите се заплащат до 05 число на месеца ,за който се отнасят,така както е посочено и в трудовия договор на ищцата.Ето защо копие ,представено с писмения отговор не следва да бъде кредитирано ,а така също и показанията на св.Силвия Саваджиева в тази им част,предвид ,че се опровергават.

В случая работодателят е изпълнил своето задължение изцяло на 06.10.2022год. в 13,45,18часа ,съгласно преводното нареждане от същата дата ,вместо на 05.10.2022год. като е налице забава от 1 ден.Едностранното волеизявление на ищцата е достигнало до работодателя на 06.10.2022год. в 09,01 часа,в който час е постъпило на електронната поща на управителя на дружеството и към този момент последното е било в забава в заплащането на трудовото възнаграждение за м. септември 2022год.

Предвид изложеното ,съдът приема ,че са съществували предпоставките на чл.327,ал.1 т.2 от КТ и ищцата е упражнила потестативното си право да прекрати трудовото правоотношение с едностранно изявление без предизвестие като същото се прекратява с достигането на изявлението до работодателя

Следователно атакуваната заповед № 04/13.10.2022год. на ответното дружество, , за налагане на дисциплинарно наказание „уволнение“ на ищцата е незаконосъобразна и следва да бъде отменена,предвид ,че връчената ѝ на 25.10.2022год. заповед е безпредметна.

Самото връчване на писменото изявление на работника за прекратяване на някое от основанията по чл. 327, ал. 1 КТ води до автоматично прекратяване на трудовия договор, независимо от това дали е налице соченото от работника основание ,при конкуренция между насрещните изявления за прекратяване на трудовото правоотношение, както в случая, конститутивно значение има това, чийто фактически състав е настъпил по-рано. /решение № 203/30.05.11 по г. д. № 832/10, III ГО, решение № 144/23.02.10 по г. д. № 3101/08, II ГО, решение № 289/18.11.14 по г. д. № 1289/14, IV ГО, опр. № 1071/15.10.10 по г. д. № 562/10, IV ГО, и др./

При незаконно /без основание/ прекратяване на трудово правоотношение по чл. 327, ал. 1 КТ работодателят разполага само с възможност да претендира от работника или служителя обезщетение за вредите, които е понесъл от неоснователното прекратяване на трудовия договор, но не и с право да иска възстановяването на вече прекратеното трудово правоотношение.

Пак в цитираната практика се приема ,че трудовото правоотношение, обаче, не се прекратява, ако работникът злоупотреби с правото си по чл. 327 КТ ,напр. за да избегне налагането на дисциплинарно наказание за нарушение, извършено преди отправянето на едностранното изявление,какъвто не е настоящия случай ,доколкото вмененото ѝ дисциплинарно нарушение - неявяването на работа два последователни дни е последвало

прекратяването на трудовото й правоотношение на 06.10.2022год.,а и узнаването за образувано дисциплинарно производство за другото нарушение е от 10.10.2022год. ,най-рано.

Предвид гореизложените мотиви съдът намира, че издадената заповед ,с която е прекратено трудовото правоотношение,поради наложеното й дисциплинарно наказание „уволнение“ е незаконосъобразна и следва да бъде отменена.

Предвид това ,съдът счита ,че основателен и доказан предявения иск ,с правно основание чл.221,ал.1 от КТ ,за заплащане на обезщетение за за срока на предизвестие.То се дължи на основание прекратяването на трудовото правоотношение на ищеца,поради основанието на чл.327, ал.1, т.2 от КТ.

Трудовото правоотношение на ищцата е възникнало като безсрочно като съобразно трудовия договор предизвестие е за срок от два месеца.

Размера му се определя ,съобразно чл.228,ал.1 от КТ и е този за месец септември 2022год., като страните не спорят ,че разбера му е **2508,49 лв.**,поради което за срок от два месеца обезщетението възлиза на **5016,59лв.**,до който размер следва да бъде уважена тази претенция.

До пълния и предявен размер от 6160,14лв. същата следва да се отхвърли като неоснователна.

Така присъдената на ищцата сума се дължи ведно със законната лихва от датата на депозиране на исковата молба в съда,а именно от 21.11.2022год.,до окончателното й заплащане.

По иска с правно основание чл.226,ал.2 вр. ал.3 от КТ.

В тежест на ищцата е да докаже ,че трудовият договор е прекратен на посочените основание и дата /чл.327,ал.1,т.2,пр.1 от КТ на 06.10.2022год./, че трудовата книжка е била предоставена на работодателя на 06.10.2022 г. за вписване на съответните данни, задържане на трудовата книжка при липса на нормативно основание за това, както и на вреди, които са в причинно-следствена връзка с незаконното задържане /поради задържане на трудовата книжка не е постъпила на друга работа, размерът е нормативно определен/.

В тежест на ответника е да докаже незабавното връщане на трудовата книжка след отразяване на необходимите обстоятелства.

В случая се установи ,че трудовата книжка на ищцата не е била предоставена за съхранение на работодателя ,а същата след подаването на уведомлението по чл.327,ал.1,т.2 от КТ я е предоставила на същия.В тази връзка съдът кредитира показанията на св.Т. ,като отчита и връзката й с ищцата /чл.172 от ГПК/,но същите се явяват логични и обосновани, подкрепени от писмените доказателства по делото.Така в електронното си съобщение от 06.10.2022год. ищцата е настоявала ,освен да й се даде входящ номер на уведомлението ,да й бъде оформена и трудовата книжка.Втора покана е отправена и на 24.10.2022год.,а също така ищцата е сигнализирала и Д“ИТ.“

Въпреки ,че не се установява по безспорен начин ,че това е станало именно на дата 06.10.2022год. /по показанията на св.Саваджиева/ ,то това е станало най-късно на 12.10.2022год. ,но при всички положения задържането на трудовата книжка на ищцата е станало до 04.11.2022год.

Следователно след 06.10.2022 г. работодателят е изпаднал в забава за изпълнение на задължението си. В същото време от така забавеното изпълнение на задължението по делото не са ангажирани доказателства от страна на ищеца за претърпени вреди, които да са в причинна връзка със забавеното изпълнение на работодателя. Липсата на трудова книжка води до невъзможност за работника /служителя да започне работа при друг работодател, поради което той търпи вреди, да няма възможност да реализира социално осигурен доход.

В настоящия случай работодателят оспорва претърпените от ищеца вреди като твърди, че през процесния период тя е реализирала доход при друг работодател. По делото се установи, че на 23.09.2022год. в НАП е бил регистриран трудов договор с друго дружество, поради което се налага извода, че липсата на трудова книжка не е попречила на ищцата да започне друга работа и следва, че не се доказва да е търпяла имуществени вреди, в следствие незаконното задържане на трудовата ѝ книжка.

Ето защо съдът намира предявеният иск за недоказан, поради което същият подлежи на отхвърляне.

Предвид уважаването на предявените искове с правно основание чл.344,ал.1,т.1 от КТ и този по чл.221,ал.1 от КТ, не се е сбъднало вътрешнопроцесуалното условие за разглеждане на евентуалния иск на ищцата, с правно основание чл.344,ал.1,т.1 от КТ и по чл.344,ал.1,т.3 вр. чл.255,ал.1 от КТ ответникът да заплати сумата в размер на **1563,23лв.**, представляваща обезщетение за оставането ѝ без работа, поради уволнението, за периода от 13.10.2022год. до 01.11.2022год., вкл., ведно със законната лихва от датата на депозиране на исковата молба 21.11.2022год., до окончателното ѝ заплащане

По разноските :

При този изход на делото, на основание чл.78,ал.1 от ГПК само ищецът има право на разноски, съобразно уважената част от исковете.

Същия претендира такива за адвокатско възнаграждение в размер на общо 1800лв.

Уговорено е с договор за правна помощ от 14.11.2022год. адвокатско възнаграждение в размер на 1 200лв., платено в брой, като в тази част договора служи за разписка, както и допълнителни възнаграждения по 200лв. за всяко отделно съдебно заседание.

Съгласно представените разписки, платени в брой са 200лв. за явяването на адвокат Ш. в с.з. на 06.10.2023год. и общо 400лв. за явяването му на две заседания на 06.04.2023год. и 29.06.2023год.

От страна на ответника е направено възражение за прекомерност на адвокатския хонорар, което следва да бъде разгледано.

Съгласно чл.7,ал.1,т.1 от Наредбата за минималните адвокатски възнаграждения в актуалната ѝ редакция, минималния размер за предявения иск за отмяна на уволнението на ищцата е 710лв. /МРЗ към м.11.2022год./ За иска по чл.221,ал.1 от КТ минималния размер, съгл. Чл.7,ал.2, т.2 от наредбата е 916лв., а за този по чл.226 от КТ – 577,20лв. Или сбора на минималните размери на адвокатските възнаграждения е 2 203,20лв., който сбор надхвърля уговорения от страната размер от 1800лв.

Ето защо възражението е неоснователно.

На ищцата се дължат разноски в размер на 710лв. за уважения иск по чл.344,ал.1,т.1 от КТ, които съда приема за част от уговореното възнаграждение от 1800лв.

Предвид уважената част от оценяемите искове от уговореното възнаграждение от 1090лв. на ищцата се дължат разноски в размер на 612,17лв. или в общ размер от **1322,17лв.**

На основание чл.78,ал.3 от ГПК право на разноски съобразно отхвърлената част от

исковете има и ответника ,който претендира деловодни разноси в размер на 1440лв. с ДДС .Представя и доказателства за заплащането им – фактура от 17.01.2023год и платежно нареждане за превод от 18.01.2023год.

Възражението на ищеца за прекомерност на уговорения адвокатски хонорар по гореизложените мотиви е неоснователно ,предвид че и този хонорар е под минималния размер по наредбата.

Съответна на отхвърлената част на исковете по чл. 221 от КТ и чл. 226 от КТ е сумата от **257,76лв.** като съда приема ,че уговореното възнаграждение за иска по чл.344,ал.1,т.1 от КТ е в размер на 852лв. с ДДС.

На основание чл. 78, ал.6 ГПК в тежест на ответника е и плащането на държавната такса за разглеждането на уважените искове в общ размер от **280,66лв.** ,от които 80лв. за неопценяемия иск ; 200,66лв. – д.т. върху уважения размер на иска по чл.221,ал.1 от КТ. Следва на ответника да се възложат и разноските за възнаграждение на вещото лице ,платени от бюджетните средства на съда в размер на **450лв.**

Воден от горното СЪДЪТ,

РЕШИ:

ПРИЗНАВА ЗА НЕЗАКОННО И ОТМЕНЯ на основание чл. 344, ал.1, т.1,КТ прекратяването на трудовото правоотношение ,на основание чл.330,ал.2,т.6 от КТ вр. чл.190,ал.1,т.2 и т.7 вр. чл. 187,ал.1,т.3 от КТ на Х. Д. Т. ,ЕГН : ***** ,на длъжност „старши счетоводител“ в „Акаунта“ЕООД ,ЕИК : 200540525 ,извършено със Заповед № 04/13.10.2022год. ,за налагане на дисциплинарно наказание „Уволнение“ ,поради извършване на нарушение на трудовата дисциплина ,както следва : 1.Отсъствие от работното място в работно време /неявяване на работа ,което представлява нарушение на чл. 187,ал.1,т.1 ,пр. трето от КТ ,какво следва на 06.10.2022год.,преждевременно напуснала работното място около 11,00ч; на 07.10.2022год. ,неявяване на работа ; на 10.10.2022год. – неявяване на работа. 2.Неизпълнение на възложената работа :за клиент „Иновастор Интернешънъл“ООД за месеците юли и август 2022год., връчена на Х. Д. Т. на 25.10.2022год.

ОСЪЖДА „Акаунта“ЕООД ,ЕИК : 200540525 ,със седалище и адрес на управление в гр.София,ул.“Кораб планина“ № 8-10,ет.2 **да заплати на** Х. Д. Т. ,ЕГН : ***** ,със съдебен адрес в гр.София,бул.“Александър Стамболийски“ № 125-2,ет.2,чрез адв.Р. В. Ш.,САК , на основание чл.221,ал.1 от КТ сумата от **5016,59лв.**,представляваща *брутния размер* на обезщетение за срокът на предизвестието от два месеца, ведно със законната лихва от 21.11.2022год. ,до окончателното ѝ заплащане.

ОТХВЪРЛЯ предявеният от Х. Д. Т. ,ЕГН : ***** ,със съдебен адрес в гр.София,бул.“Александър Стамболийски“ № 125-2,ет.2,чрез адв.Р. В. Ш.,САК **срещу** „Акаунта“ЕООД ,ЕИК : 200540525 ,със седалище и адрес на управление в гр.София,ул.“Кораб планина“ № 8-10,ет.2 осъдителен иск с правно основание чл.221,ал.1 от КТ за разликата от уважения размер от 5016,59лв. до пълния предявен размер от 6160,14лв., представляваща *брутния размер* на обезщетение за срокът на предизвестието от два месеца като неоснователен.

ОТХВЪРЛЯ предявеният от Х. Д. Т. ,ЕГН : ***** ,със съдебен адрес в гр.София,бул.“Александър Стамболийски“ № 125-2,ет.2,чрез адв.Р. В. Ш.,САК **срещу** „Акаунта“ЕООД ,ЕИК : 200540525 ,със седалище и адрес на управление в гр.София,ул.“Кораб планина“ № 8-10,ет.2 осъдителен иск с правно основание чл.226,ал.2,вр. ал.3 от КТ за заплащане на сумата в размер на **2 772,07лв.**,представляваща

обезщетение за незаконно задържане на трудовата книжка на ищцата ,след като трудовото ѝ правоотношение е било прекратено ,считано от 06.10.2022год. до 04.11.2022год., ведно със законната лихва от датата на депозиране на исковата молба 21.11.2022год.,до окончателното ѝ заплащане като неоснователен.

ОСЪЖДА „Акаунта“ЕООД ,ЕИК : 200540525 ,със седалище и адрес на управление в гр.София,ул.“Кораб планина“ № 8-10,ет.2 **да заплати на** Х. Д. Т. ,ЕГН : *****,със съдебен адрес в гр.София,бул.“Александър Стамболийски“ № 125-2,ет.2,чрез адв.Р. В. Ш.,САК ,на основание чл.78,ал.1 от ГПК сумата в размер на **1322,17лв.** ,представляваща деловодни разноси – възнаграждение за един адвокат ,съобразно уважената част от исковите.

ОСЪЖДА Х. Д. Т. ,ЕГН : *****,със съдебен адрес в гр.София,бул.“Александър Стамболийски“ № 125-2,ет.2,чрез адв.Р. В. Ш.,САК **да заплати на** „Акаунта“ЕООД ,ЕИК : 200540525 ,със седалище и адрес на управление в гр.София,ул.“Кораб планина“ № 8-10,ет.2 ,на основание чл.78,ал.3 от ГПК сумата в размер на **257,76лв.** ,представляваща деловодни разноси – възнаграждение за един адвокат ,съобразно отхвърлената част от исковите.

ОСЪЖДА „Акаунта“ЕООД ,ЕИК : 200540525 ,със седалище и адрес на управление в гр.София,ул.“Кораб планина“ № 8-10,ет.2 **да заплати** по сметка на Софийски Районен съд ,на основание чл. 78, ал.6,ГПК разноси в размер на **280,66лв.** , представляващи дължима върху уважените икове държавна такса,както и сумата от **450лв.** ,разноси за възнаграждение на вещо лице.

Решението подлежи на обжалване пред Софийски градски съд в двуседмичен срок от връчването му на страните.

Съдия при Софийски районен съд: _____